

„FIGYELŐ”

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.

Telefon: 296—534

Lap:
Az 07

Megejelent:
1949 NOV. 27

A százéves Lánchíd

Újjáépítve ismét áll, összeköti a fővárosnak a Duna két partján elterülő részeit, lakosainak gyors közlekedést biztosít a hőmpölygő folyam felett. A Lánchíd megépítése után évtizedekig a fővárosnak egyetlen hídja, ezért sok jelképes értelem fűződik hozzá. Első a közterhek mindenkire kötelező viselése. A Lánchídon szedett hídpénz fizetésekor érvényesült ugyanis először a rendi kiváltságok megtörése amikor a rajta átkelő jobbagynak és nemesnek egyaránt fizetnie kellett. Széchenyi elgondolása szerint két hatalmas ívű kapuja jelenti azt az új világot, amelybe a mult lebontásával belépünk, azt az új Magyarországot, amelybe eljut a magyar nép a reformok megvalósítása útján. Ez a híd köti össze véglegesen a főváros két különálló részét, más-más szellemiségű népességét, ezzel jelképezi azt a nagy kapcsot, amely egységbe köti össze a magyar nemzetet, Egy évszázad alatt a hídnak sem formája, sem jelképei nem változtak, csak mindkettő megerősödött és kiszélesedett. Ma formában szélesebb a kapuja, mint eredetileg volt, hogy nagyobb távlatú jövőbe, szélesebb szabadságba nézzük rajta, mint száz évvel ezelőtt. Teherbírása nagyobb, mint volt, hogy jelképezze: igazán egységbe kovácsolódott nép nagyobb feladatok megvalósítására hivatott és képes. Mostani munkásaira és mérnökeire a száz év előttiokről elmondott sorokat alkalmazzuk: ebbe a hídba épített munkájuk „életető eszmévé finomul” s egy jövővendő század fiainak s unokáinak zengik kövei a régi tanításaikat s az új és új nemzedékek viszont szívbevéséssel hálával és elismeréssel adóznak, amely tartósabb minden kőből faragott emléknél.